

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 26CoCsp/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121445455
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6121445455.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Marianny Hirkovej, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 10.591,- eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 19Csp/65/2021-197 zo dňa 15.12.2023, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.591,- eur, úrok vo výške 2.742,30 eur, úrok z omeškania vo výške 293,28 eur, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.647,- eur od 15.12.2020 do 25.2.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.607,- eur od 26.2.2021 do 22.3.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.567,- eur od 23.3.2020 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 200,- eur splatných vždy do každého 20. dňa, tohto ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 26.9.2017 uzavrel právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bol úver poskytnutý žalovanej vo výške 12.000,- eur, ktorý mala žalovaná splácať v 96 mesačných splátkach po 221,18 eur vždy k 12. dňu v mesiaci. V Zmluve bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 16,90 %, po zohľadnení zľavy 15,40 %, RPMN 16,78 %. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky (čo medzi stranami nebolo sporné), čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.8.2020 v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. z dôvodu omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavuje istinu vo výške 10.591,- eur, riadny úrok sumu 2.742,30 eur, úrok z omeškania sumu 293,28 eur a poplatky sumu 24,- eur v súlade s predloženou platobnou históriou a s poukazom na prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej takáto pohľadávka bola na žalobcu postúpená. Po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala dve úhrady po 40,- eur. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, keďže sa žalovaná s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania, a to tak, ako sa istina znižovala jednotlivými splátkami vykonanými žalovanou po postúpení

pohľadávky (2 x 40,- eur). Rozpis jednotlivých zložiek žalovanej sumy je vyššie uvedený tak, ako ho súdu rozpisal žalobca a ako korešponduje s výpisom z účtu, platobnou históriou a prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

3. Nakoľko uzavretá Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou má spotrebiteľský charakter, súd aplikoval okrem ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle platnej právnej úpravy v dobe jej uzavretia. Na námietky žalovanej uvedené v odpore proti platobnému rozkazu, aj neskôr v priebehu konania uviedol, že v Zmluve poistenie nebolo dohodnuté, rovnako v Zmluve nie je dohodnutý ani poplatok za spracovanie úveru, dohodnutý zmluvný úrok rovnako nie je neprimeraný. V rozhodnom období banky za obdobné úvery požadovali 8,69 % úroky, teda úrok dohodnutý v Zmluve nie je v rozpore s právnou úpravou. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, a to o viac ako 100 % oproti priemeru úrokov, za ktoré banky úvery v rozhodnom období pri obdobných úveroch poskytovali. V zmluve dohodnutý úrok vo výške 16,90 % ročne, pri zohľadnení zľavy 15,40 %, nepresahuje o viac ako 100 % výšku úrokovej sadzby 8,69 % zverejnenú NBS Slovenska v časti stav úverov nové obchody za obdobie 9/2017.

4. Žalovaná nesplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 10.8.2020 mimoriadnu splatnosť a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavuje sumu vo výške 13.706,58 eur, z toho istina sumu 10.647,- eur, riadny úrok sumu 2.742,30 eur, úrok z omeškania sumu 293,28 eur a poplatky sumu 24,- eur v súlade s predloženou platobnou históriou a s poukazom na prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej takáto pohľadávka bola na žalobcu postúpená. Po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala dve úhrady po 40,- eur, čo žalobca pri podaní žaloby zohľadnil.

5. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom žalobcu pred poskytnutím úveru, takúto obranu žalovaná pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie neuvádzala a doplneným dokazovaním bolo preukázané, že bonita žalovanej bola dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom pred poskytnutím úveru preverovaná. Existujúce záväzky žalovanej právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľ, overil dopytom do úverového registra dňa 26.9.2017. Výsledkom overenia bolo, že žalovaná nemala v čase podania žiadosti o úver žiadne mesačné úverové zaťaženie. Sama žalovaná deklarovala zamestnanie od 1.6.2017 s príjmom vo výške 470,- eur mesačne. Veriteľ tiež disponoval údajmi o rodinnom stave a počte členov domácnosti žalovanej, ktorá prehlásila rodinný stav slobodná a uviedla jedného člena domácnosti. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 90,- eur. Uplatňovanie paušálnych výdavkov v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Disponibilný zostatok z príjmu žalovanej bol vypočítaný tak, že z príjmu 470,- eur pri neexistencii ďalších záväzkov, bola odpočítaná paušálna suma výdavkov vo výške 90,- eur, teda predstavoval sumu 380,- eur, čo bol disponibilný zostatok vyšší, ako splátka schvaľovaného úveru 219,- eur.

6. Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom skúmania jej bonity pred poskytnutím úveru nenamietala a táto skutková otázka medzi stranami sporu ani nebola pred prvým rozhodnutím súdu dňa 27.4.2022, sporná. S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP veriteľ nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietať takéto skúmanie. Pri doplňovaní dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu už ale žalobca v tomto smere dôkazy doplnil. Možno súhlasiť s jeho tvrdením, že skúmanie bonity je aj otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitovaná na samotný prieskum - nie následné vyhodnocovanie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaná nielenže nenavrholala a nepredložila vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny predchodca žalobcu neskúmal jej bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni. Súdný dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti E. F. naznačil, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru, a že aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický pri primeranej ochrane spotrebiteľa. Medzi inými vo svojom náleze sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo 7.2.2018 Ústavný súd tiež konštatoval, že v sporovom konaní je pozícia sudcu ako vyhadávača dôkazov len v prospech jednej strany neprijateľná.

7. Ak by veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným zo spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (t. j. na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo prihladením na údaje z príslušnej databázy alebo registra), išlo by o hrubé porušenie povinností a spotrebiteľský úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Takýto prípad v danej veci nenastal. Nárok žalobcu nie je ani premlčaný, úver bol zosplatnený dňa 10.8.2020, žalovanej bola poskytnutá 15 dňová lehota na plnenie a žaloba bola podaná na súd 29.7.2021, teda v rámci trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka.

8. Súd žalovanej povolil pohľadávku žalobcu, ku ktorej úhrade ju rozsudkom zaviazal, splácať a zaviazal ju na splátky, ktoré sú výškou blízke splátkam, ku ktorým sa zaviazala v samotnej Zmluve, nakoľko dôvody na strane žalovanej na povolenie splátok sú dané. Úroky z omeškania súd priznal žalobcovi v zmysle jeho návrhu, teda odo dňa nasledujúceho po účinnosť postúpenia pohľadávky, zohľadňujúc znižovanie istiny dvoma vykonanými splátkami po postúpení pohľadávky.

9. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku.

10. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Namietala, že právny vzťah medzi ňou a žalobcom má charakter vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľskej zmluvy, preto žalovaná ako spotrebiteľ má právo na čo najväčšiu mieru ochrany jej práv vyplývajúcich z hmotného práva. Prvoinštančným súdom nebolo objektívne zistené, akú sumu už zaplatila spoločnosti zaoberajúcou sa správou a vymáhaním pohľadávok (R Collector s.r.o.). Z tohto dôvodu nie je nepochybne a nesporne ustálená výška žalovaného nároku. Zároveň nie je nesporne a jednoznačne preukázané, akým spôsobom bola skúmaná jej bonita zo strany právneho predchodcu žalobcu. Povinnosť skúmať jej bonitu mal právny predchodca vykonať z toho dôvodu, aby žalovaná bola chránená pred dôsledkami neschopnosti splácať úver.

12. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihladením na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia

prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa žiada dodať nasledovné:

17. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

18. Podstatou odvolania žalovanej bola námietka, že nebolo preukázané, akým spôsobom bola skúmaná jej bonita zo strany právneho predchodcu žalobcu, ako aj tvrdenie, že pohľadávku uhrádzala spoločnosť R Collectors s.r.o.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 7 ods. 19 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

25. Podľa § 7 ods. 41 ZoSÚ, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia

limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu.

26. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 7 ods. 19 ZoSÚ), z údajov podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ. Podrobnosti o výpočte limitu stanoví v zmysle ust. § 7 ods. 41 ZoSÚ Národná banka opatrením. Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017 nadobudlo účinnosť 1.1.2018. Žiadna právna úprava upravujúca metodiku výpočtu limitu, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa alebo limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu v čase poskytnutia úveru teda neexistovala, preto veriteľ musel postupovať v súlade s ust. § 7 ods. 21 ZoSÚ, podľa ktorého veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

27. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že veriteľ bol pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska), príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ), údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov (§ 7 ods. 17 ZoSÚ) a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b). Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb spotrebiteľa. Tento údaj poskytuje spotrebiteľ veriteľovi podľa ust. § 7 ods. 2 ZoSÚ.

28. V predmetnej veci žalobca predložil výstup z interných aplikácií jeho právneho predchodcu tzv. „Výpočet primárnej návratnosti“. Uvedený výstup obsahuje všetky údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Existujúce záväzky žalovanej boli overené dopytom do úverového registra dňa 26.9.2017. Výsledkom overenia bolo, že žalovaná nemala v čase podania žiadosti o úver žiadne mesačné úverové zaťaženie. Žalovaná deklarovala zamestnanie od 1.6.2017 s príjmom vo výške 470,- eur. Veriteľ tiež disponoval údajmi o rodinnom stave a počte členov domácnosti žalovanej, nakoľko žalovaná uviedla rodinný stav slobodná a jedného člena domácnosti. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 90,- eur. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol realizovaný nasledovne: 470,- eur (príjem) – 0,- eur (existujúce záväzky) – 90,- eur (paušálna suma výdavkov) = 380,- eur, z čoho vyplýva, že disponibilný zostatok bol vyšší ako splátka schvaľovaného úveru vo výške 219,- eur. Na základe uvedených skutočností možno uzavrieť, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 ZoSÚ a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladalo vziať do úvahy; potom nemohlo dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

29. K tvrdeniu žalovanej, že pohľadávku uhrádzala spoločnosť R Collectors s.r.o., odvolací súd uvádza, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. V tomto prípade dôkazné bremeno zaťažovalo žalovanú a tá ho podľa názoru odvolacieho súdu neuniesla, keďže na preukázanie svojho tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy a nepreukázala, že záväzok resp. jeho časť plnila v prospech spoločnosti R Collectors s.r.o.

30. Odvolací súd po vyhodnotení podstatných odvolacích tvrdení konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku jeho rozsudku. Rozsudok

súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu. Na základe vyššie uvedených skutočností je odvolací súd toho názoru, že žalovanou uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené.

31. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil s poukazom na to, že správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).